

РЕШЕНИЕ

№ 5578

гр. София, 06.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 16.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **53** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на М. М. А. от [населено място], [улица], ет. 5, ап. 15, ЕГН [ЕГН], срещу Ревизионен акт № Р-22221019001436-091-001 / 27. 08. 2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., частично потвърден и изменен с Решение № 1828 / 02. 12. 2020 г. на директора на Дирекция „ОДОП“.

След образуване на делото е изискана информация от Столична община – Район Т., като видно от приложения акт за смърт, жалбоподателят е починал на 26. 12. 2020 г., след подаването на жалбата чрез ответника, поради което след подадена молба са конституирани като жалбоподатели наследниците на починалото лице - В. М. А. – дъщеря и П. Г. А. – съпруга, лично и като законен представител на малолетните ѝ деца – Г. М. А. и М. М. А..

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради нарушение на материалния закон и на процесуалните правила. По същество се иска от съда постановяването на съдебно решение, с което атакувания РА, бъде отменен в обжалваната част. Претендира разноските по делото. Представя писмена защита.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика“, чрез процесуалния си представител счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от

фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221019001436-020-001 / 11. 03. 2019 г., издадена от Р. Я., е възложено извършването на ревизия на М. М. А. от [населено място], ЕГН [ЕГН], за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода 01. 01. 2013 г. – 31. 12. 2018 г. Със Заповед № Р-22221019001436-023-001 / 15. 04. 2019 г. ревизията е спряна до 30. 04. 2019 г., като същата е възобновена със Заповед № Р-22221019001436-143-001 / 02. 05. 2019 г. Със ЗВР № Р-22221019001436-020-002 / 01. 07. 2019 г., е изменен срока на ревизията до 09. 09. 2019 г. Със Заповед № Р-22221019001436-ЗИД-001 / 20. 08. 2019 г. на изпълнителния директор на НАП, е удължен срока за извършване на ревизията до 09. 12. 2019 г., като въз основа е на нея е издадена и ЗВР № Р-22221019001436-020-003 / 20. 08. 2019 г. от органа възложил ревизията /оправомощен със Заповед № РД-01-803 / 07. 06. 2017 г. и Заповед № РД-01-818 / 10. 05. 2019 г. на директора на ТД на НАП С./.

В хода на ревизията на жалбоподателя е връчено Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК № Р-22221019001436-113-001/07.08.2019 г., във връзка с установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК, като лицето е уведомено, че основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ ще бъде определена по реда на чл. 122 – 124 а от ДОПК.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № Р-22221019001436-092-001 / 22. 06. 2020 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК са постъпили писмени възражения.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № Р-22221019001436-091-001 / 27. 08. 2020 г., издаден от Т. И. – ръководител на ревизията и Р. Я. – органа възложил ревизията, връчен на електронен адрес на лицето на 17. 09. 2020 г.

С жалба вх. № 94-М-780 / 30. 09. 2020 г., е оспорен РА по административен ред.

С Решение № 1828 / 02. 12. 2020 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, издадения РА е частично потвърден и изменен. Решението е връчено на електронен адрес на 05. 12. 2020 г.

С жалба вх. № 53-04-950 / 04. 12. 2020 г. е оспорен РА по съдебен ред, като с жалба вх. № 53-04-950#1 / 07. 12. 2020 г., е оспорен акт, в частта му, която е потвърдена и изменена от решаващия орган.

Оспорения в настоящото производство Ревизионен акт № Р-22221019001436-091-001 / 27. 08. 2020 г., издаден от органи по приходите при ТД НАП С., е потвърден с Решение № 1828 / 02. 12. 2020 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, в частта относно установените на М. М. А. задължения за 2016 г., 2017 г. и 2018 г., отменен е за 2015 г. и изменен за 2013 г., като установените за тази година задължения в размер на 36 889,33 лв. са определени на 19 787,73 лв., ведно с установените лихви. За 2014 г. с издадения РА не са установени задължения, поради, което жалбата е оставена без разглеждане в тази си част.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на

определените му в закона правомощия. Видно е, че РА е подписан с електронен подпис, като по делото, са представени доказателства за наличието на квалифициран електронен подпис на ревизиращия екип, поради което не са налице основания за прогласяване на нищожност на РА.

По отношение на установените задължения за 2013 г.

С издадения Ревизионен акт № Р-22221019001436-091-001 / 27. 08. 2020 г., на М. А., са установени задължения в размер на 36 889,33 лв., които с Решение № 1828 / 02. 12. 2020 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, са определени на 19 787,73 лв.

Видно е, че от страна на решаващия орган са приети за основателни по-голямата част от възраженията на лицето, като няма спор за получените доходи и извършените разходи от лицето за тази година.

Спорен е единствено въпроса за получена сума в размер на 50 000 евро.

С Протокол №1627527/ 06.12.2019 г. към ревизията са присъединени доказателства събрани в хода на ДП №26 по описа на СО – СП пр. пр. № 254/2019 г. - графологична експертиза на положения подпис на М. М. А., изготвена по искане на Специализираната прокуратура и електронен разходен ордер от м. 08.2013 г. на А. за получени парични средства. Въз основа на присъединените доказателства е прието, че през м. 08.2013 г. ревизираното лице е получило доход в размер на 97 791,50 лв., съответстващи на 50 000,00 евро, с основание „премия“. От страна на органите по приходите, е прието, че получената сума, представлява облагаем доход по чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ и същата е включена в определената по чл. 122 от ДОПК данъчна основа за 2013 г.

По делото е изслушана и приета съдебно-счетоводна експертиза, неоспорена от страните, която съдът кредитира изцяло като компетентно изготвена и в съответствие със събраните по делото доказателства.

Видно от заключението на вещото лице (стр. 9 от същото), М. А. е декларирал дължимата сума за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 10 008,58 лв., като същата сума е внесена. Съгласно Решение № 1828 / 02. 12. 2020 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, са определени задължения за 2013 г. в размер на 19 787,73 лв., от които 10 008,58 лв. са внесени и данъкът за довносяне е в размер на 9 779,87 лв. Определените за довносяне 9779,87 лв. са вследствие на приетото от органите по приходите, че ревизираното лице е получило доход в размер на 97 791,50 лв., съответстващи на 50 000 евро.

Съдът намира този извод залегнал в издадения РА и потвърден от страна на директора на Дирекция „ОДОП“ за незаконосъобразен.

На стр. 3 от заключението на вещото лице се сочи, че с приемо-предавателен протокол от 16. 12. 2019 г. между СП „СО“ и ТД на НАП са предадени документи по досъдебно производство № 26 по описа на службата, което е станало след крайния срок за извършване на ревизията, който е 09. 12. 2019 г. По делото не е наличен този протокол, от 16. 12. 2019 г., а е налице единствено Протокол №1627527/ 06.12.2019 г. (неправилно посочен от решаващия орган, като такъв от 04. 12. 2019 г.), с който към ревизията са присъединени доказателства събрани в хода на ДП №26 по описа на СО – СП. Видно е, че към преписката в действителност не е представен протокола, с който Специализираната прокуратура предоставя данните по досъдебното производство и независимо, че същите формално са присъединени на 06. 12. 2019 г., е напълно достоверно те да са изпратени на 16. 12. 2019 г., което обаче както сочи и вещото лице, е след срока за извършване на ревизията.

Съгласно константната съдебна практика, всички доказателства, събрани след определения срок за приключване на ревизията, не следва да се взимат в предвид.

Въпреки това, дори и да се приеме, че графологична експертиза на положения подпис на М. М. А. е част от материалите по ревизионното производство, същата не доказва получаването на 50 000 евро от страна на А.. Видно от приложения протокол № 19/СПЕ-013 за извършена съдебно-почеркова експертиза, трите електро-фотографски копия на разписки, съдържащи изображенията на положените подписи-обекти, са отпечатани от лицевата страна на при листа формат А4, посредством принтерно устройство.

В случая експертизата не е извършвана на т.нар. електронен ордер, а на принтирано фотокопие, което поражда съмнение за нейната достоверност. От друга страна, тази експертиза е изготвена в рамките на наказателно производство, което с оглед факта, че М. А. е починал, подлежи на прекратяване спрямо него, съгласно чл. 24, ал. 1, т. 4 от НПК, поради което и няма начин да се зачете силата на присъдата съобразно чл. 300 от ГПК.

Видно от приложения от жалбоподателя протокол № 1745568 / 31. 07. 2020 г. (стр. 10-11), електронен ордер за получена сума от 50 000 евро не е наличен досието, като част от ревизията.

Видно е, че от страна на процесуалния представител на жалбоподателя, е направено искане да се представи същия в оригинал, за да може същия да бъде оспорен, но съдът е приел, че по делото не е налице оригинал, находящ се у ответника, с оглед данните по преписката, поради което е задължен ответника да представи поне копие на материалния носител. С определение на съда по настоящото дело от 04. 06. 2021 г., е задължен ответника да представи копие или друга визуализация (материална обозначеност) на електронен разходен ордер от м. 08. 2013 г., но такъв не е представен.

Липсата както на оригинал на този разходен ордер, така и на негово копие или друга визуализация, прави недоказан факта на получаване на сумата от 50 000 евро от страна на М. А., поради което неправилно същата е включена в паричния поток за 2013 година. В случая от страна на ревизиращия екип е прието единствено въз основа на графологичната експертиза, на получен доход в размер на 50 000 евро, без други данни, за действителното им получаване. В същото време, липсата на доказателства по делото, които да могат да бъдат оспорени от жалбоподателя, нарушават възможността му за защита, но по същество остава недоказан факта на получаване на сумата, която да подлежи на облагане.

С оглед гореизложеното, жалбата в тази си част е основателна и следва да се отмени издадения РА, в частта в която е определена за довносяне сумата в размер на 9779,87 лв.

За сумата от 10 008,58 лв., която е определена в РА и която е потвърдена от директора на Дирекция „ОДОП“, жалбата следва да се отхвърли, тъй като няма ясно посочване, че се оспорва само горницата. В същото време, видно от самия РА, в него изрично е посочена, че тази сума е декларирана от задълженото лице и е внесена, като същото потвърждава и вещото лице, че тази сума е реално заплатена. Според настоящия съдебен състав, на базата на приетите по делото доказателства, включително съдебно-счетоводна експертиза, безспорно сумата от 10 008,58 лв., която представлява данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2013 г. е заплатена от М. М. А. и същата не подлежи на принудително събиране, тъй като ще

бъде събрана повторно. От друга страна, ако съдът отмени РА в тази част, поради заплащането на данъка, задълженото лице би могло да претендира връщане на сумата, като недължимо платена.

В случая данъкът в размер на 10 008,58 лв., е правилно определен, но същия е вече заплатен от А., поради което по отношение на тази констатация намира отношение задължителната сила на мотивите на съдебното решение между страните по спора.

По отношение на установените задължения за 2016 г. и 2017 г.

От страна на решаващия орган са изложени мотиви, че при извършена справка в данъчно-осигурителната сметка на жалбоподателя, действително е установено, че са извършени авансови плащания за съответните години, по подадените ГДД, но поради некоректно подадени данни, тези плащания не са зачетени.

Видно от заключението на вещото лице, по изслушаната и приета по делото, неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза, общо внесен данък върху доходите на ФЛ за 2016 г., е в размер на 1744,56 лв., от които 1 576,20 лв. са авансови вноски и 169,25 лв. окончателен данък. По същия начин за 2017 г. А. е заплатил авансови вноски в размер на 395,10 лв. и 1301,29 лв. окончателен данък. Съгласно заключението на вещото лице, независимо, че органите по приходите, не са приели подадените данъчни декларации, са зачели извършените плащания, поради което М. А. няма задължения по подадените данъчни и осигурителни декларации за 2016 г. и 2017 г.

Действително, по делото е налице (стр. 183-185) писмо изх. № 10-44-00-1521 / 22. 04. 2021 г. от директора на офис „Център“ при ТД на НАП С., съгласно което дължимият данък за довносяне по цитираната ГДД за 2016 г. на статус „Некоректна“, е в размер на 168,36 лв. и е внесен, както и дължимия за довносяне по цитираната ГДД за 2017 г. на статус „Некоректна“, е в размер на 1301,00лв. и е внесен. Изрично в писмото се сочи, че към датата на отговора лицето няма задължения по цитираните данъчни и осигурителни декларации за 2016 г. и 2017 г.

При това положение, съдът намира, че правилно са установени задълженията на А. за 2016 г. и 2017 г. с издадения РА, но същите са заплатени, поради което не подлежат на принудително събиране. Въпреки това, жалбата следва да се отхвърли в тази си част, съобразно изложеното по-горе, тъй като задълженията са правилно определени, но същите са вече заплатени, като важи задължителната сила на мотивите.

По отношение на установените задължения за 2018 г.

Видно е, че решаващия орган е изложил мотиви, че установеното с РА задължение за данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ за 2018 г. в размер на 1 347,67 лв. съответства на декларираното. За същия период не са установени допълнителни задължения, като данъкът е внесен. Видно е, че с решението на директора на Дирекция „ОДОП“ е потвърден издадения РА за 2018 г.

Доколкото в жалбата не се сочи, че в тази част не се оспорва РА, съдът намира, че съобразно изложеното по-горе, жалбата следва да се отхвърли, тъй като данъкът е правилно определен, но същият е внесен, поради което не подлежи на принудително изпълнение.

С оглед гореизложеното, оспорения РА следва да се отмени само в частта на допълнително определена за довносяне сумата в размер на 9779,87 лв. за 2013 г., а в останалата част жалбата следва да се отхвърли, като неоснователна, тъй като съответните данъчни задължения са правилно определени, но същите не подлежат на принудително изпълнение, тъй като са вече заплатени.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя направените разноски, които са в размер на 10 лв. държавна такса и 600 лв. депозит за ССЧЕ, както и адвокатско възнаграждение за осъществената безплатна правна помощ, определено съобразно материалния интерес от 9779,87 лв. На ответника не следва да се присъжда юрисконсултско възнаграждение, тъй като установените данъци са вече заплатени преди образуването на делото.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на М. М. А. от [населено място], ЕГН [ЕГН], Ревизионен акт № Р-22221019001436-091-001 / 27. 08. 2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в частта потвърдена и изменена с Решение № 1828 / 02. 12. 2020 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, с която са установени задължения за довносяне по ЗДДФЛ за 2013 г. в размер на 9779,87 лв., ведно с съответните лихви, като ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата част.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. – [населено място], [улица], да заплати на В. М. А. с ЕГН [ЕГН], П. Г. А. с ЕГН [ЕГН], Г. М. А. с ЕГН [ЕГН] и М. М. А. с ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 610 (шестстотин и десет) лева.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. – [населено място], [улица], да заплати на Т. Л. Ф., ЕГН [ЕГН] – адвокат от САК, личен номер [ЕГН], адвокатско възнаграждение за осъществената по делото безплатна правна помощ в размер на 819 (осемстотин и деветнадесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: